

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 24.8.2020.
COM(2020) 406 final

2020/0190 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje u ime Europske unije treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje osnovanom Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane, u pogledu izmjene Protokola 4. uz taj sporazum o definiciji pojma „proizvoda s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj se Prijedlog odnosi na odluku o utvrđivanju stajališta koje u ime Unije treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje osnovanom Sporazumom o pridruživanju između EU-a i Izraela u vezi s predviđenim donošenjem odluke o izmjeni Protokola 4. uz Sporazum o pridruživanju između EU-a i Izraela.

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane

Cilj je Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane¹ („Sporazum”) uspostaviti uvjete za postupnu liberalizaciju trgovine robom, uslugama i kapitalom. Sporazum je stupio na snagu 1. lipnja 2000.

2.2. Vijeće za pridruživanje

Vijeće za pridruživanje osnovano u skladu s odredbama članka 67. Sporazuma može odlučiti izmijeniti odredbe Protokola 4. o definiciji pojma „proizvoda s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje (članak 39. Protokola 4.). Vijeće za pridruživanje svoje odluke i preporuke sastavlja na temelju dogovora dviju stranaka.

2.3. Predviđeni akt Vijeća za pridruživanje

Na svojem sljedećem sastanku ili razmjenom pisama Vijeće za pridruživanje treba donijeti odluku o izmjeni odredaba Protokola 4. o definiciji pojma „proizvoda s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje („predviđeni akt”).

Svrha je predviđenog akta izmjena odredaba Protokola 4. o definiciji pojma „proizvoda s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje.

Predviđeni akt postat će obvezujući za stranke u skladu s člankom 69. stavkom 2. Sporazuma o pridruživanju.

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Regionalnom konvencijom o pan-euro-mediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla („Konvencija”) utvrđuju se odredbe o podrijetlu robe kojom se trguje na temelju odgovarajućih sporazuma sklopljenih između ugovornih stranaka. EU je potpisao Konvenciju 15. lipnja 2011., a Izrael 10. listopada 2013.

EU je kod depozitara Konvencije položio svoju ispravu o prihvatu 26. ožujka 2012., a Izrael 28. kolovoza 2014. Stoga je Konvencija na temelju svojeg članka 10. stavka 2. stupila na snagu 1. svibnja 2012. za EU i 1. prosinca 2017. za Izrael.

Člankom 6. Konvencije predviđa se da svaka ugovorna stranka poduzima odgovarajuće mjere kako bi se osigurala učinkovita primjena Konvencije. U tu bi svrhu Vijeće za pridruživanje osnovano Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane, trebalo donijeti odluku o uvođenju pravila Konvencije u Protokol 4. o definiciji pojma „proizvoda s

¹ SL L 147, 21.6.2000., str. 3.

podrijetlom” i načinima administrativne suradnje. To se postiže uvođenjem upućivanja na Konvenciju u izmijenjeni Protokol, čime će ona postati primjenjiva.

Istodobno, postupkom izmjene Konvencije, koji je u tijeku, uvodi se novi skup moderniziranih i fleksibilnijih pravila o podrijetlu. Za formalnu izmjenu Konvencije potrebna je jednoglasna odluka ugovornih stranaka. Neke ugovorne stranke i dalje imaju prigovore na izmjenu pa bi moglo doći do kašnjenja u njezinu donošenju. Osim toga, s obzirom na broj ugovornih stranaka i njihove odgovarajuće unutarnje postupke potrebne kako bi te stranke mogle glasovati o formalnom donošenju izmijenjenih pravila i obaviti pripreme za njihovo stupanje na snagu, ne može se utvrditi jasan vremenski okvir za primjenu izmijenjene Konvencije.

U tom kontekstu Izrael je zatražio da se, dok se čeka donošenje konačne odluke o postupku izmjene, u što kraćem roku započne s primjenom izmijenjenog skupa pravila koji je alternativa postojećim pravilima Konvencije. Taj je zahtjev objašnjen u nastavku.

Zamišljeno je da ta alternativna pravila o podrijetlu EU i Izrael primjenjuju privremeno na neobaveznoj i bilateralnoj osnovi, do sklapanja i stupanja na snagu izmjene Konvencije. Trebala bi se primjenjivati kao alternativa pravilima Konvencije jer su utvrđena tako da se njima ne dovode u pitanje načela utvrđena u relevantnim sporazumima i drugim povezanim bilateralnim sporazumima među ugovornim strankama. U skladu s tim, pravila neće biti obvezna, već će ih dobrovoljno primjenjivati gospodarski subjekti koji umjesto povlastica koje se ostvaruju na temelju Konvencije žele koristiti povlastice koje proizlaze iz tih pravila. Svrha im nije izmjena Konvencije, koja će se i dalje primjenjivati među ugovornim strankama, niti će se njima izmijeniti prava i obveze ugovornih stranaka koji proizlaze iz Konvencije.

Stajalište koje EU treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje trebalo bi utvrditi Vijeće.

Predložene izmjene u mjeri u kojoj se odnose na trenutačnu Konvenciju tehničke su prirode i ne utječu na sadržaj protokola o pravilima o podrijetlu koji je trenutačno na snazi. Stoga za njih nije potrebna procjena učinka.

3.1. Pojediniosti o alternativnim pravilima o podrijetlu

Predloženim izmjenama koje se odnose na uvođenje alternativnog skupa pravila o podrijetlu predviđaju se dodatne fleksibilnosti i elementi modernizacije, koje je Unija već dogovorila u okviru drugih bilateralnih sporazuma (Sveobuhvatni gospodarski i trgovinski sporazum između EU-a i Kanade, Sporazum o slobodnoj trgovini između EU-a i Vijetnama, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Japana, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Južnoafričke razvojne zajednice) ili povlaštenih režima (opći sustav povlastica). Glavne su izmjene sljedeće:

(a) U cijelosti dobiveni proizvodi – uvjeti za „plovila”

Takozvani uvjeti za plovila sadržani u alternativnom skupu pravila jednostavniji su i njima se omogućuje veća fleksibilnost. U odnosu na postojeći tekst (članak 5.) određeni su uvjeti izbrisani (posebni zahtjevi u pogledu posade), a drugi su izmijenjeni kako bi se omogućilo ublažavanje pravila (vlasništvo).

(b) Dostatna obrada ili prerada – Prosječne vrijednosti

Predloženim alternativnim skupom pravila (članak 4.) izvozniku se pruža fleksibilnost da od carinskih tijela zatraži odobrenje za izračun cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla na temelju prosječnih vrijednosti kako bi se uzele u obzir fluktuacije troškova i valutnih tečajeva. Time bi se izvoznicima trebala osigurati veća predvidljivost.

(c) Dopušteno odstupanje

Trenutačno se dopušteno odstupanje (članak 6.) utvrđuje na 10 % cijene franko tvornica.

Predloženim se tekstom (članak 5.) za poljoprivredne proizvode predviđa dopušteno odstupanje od 15 % neto težine proizvoda, a za industrijske proizvode odstupanje od 15 % u vrijednosti cijene franko tvornica.

Dopuštenim odstupanjem u pogledu težine uvodi se objektivniji kriterij, a pragom od 15 % trebala bi se osigurati dostatna razina ublažavanja pravila. Time se ujedno jamči i da fluktuacija cijene robe na međunarodnim tržištima nema utjecaj na podrijetlo poljoprivrednih proizvoda.

(d) Kumulacija

Predloženim tekstom (članak 7.) zadržava se dijagonalna kumulacija za sve proizvode pod uvjetom da partneri koji sudjeluju u kumulaciji prihvate isti skup alternativnih pravila o podrijetlu. Predviđa se i opća puna kumulacija za sve proizvode osim tekstila i odjeće navedenih u poglavljima od 50. do 63. Harmoniziranog sustava (HS).

Osim toga, za proizvode iz poglavlja od 50. do 63. HS-a predviđa se puna bilateralna kumulacija. Naposljetku, Unija i Izrael imat će mogućnost dogovoriti proširenje opće pune kumulacije i na proizvode iz poglavlja od 50. do 63. HS-a.

(e) Odvojeno knjigovodstveno iskazivanje

U skladu s postojećim pravilima (članak 20. „Konvencije”) carinska tijela mogu odobriti odvojeno knjigovodstveno iskazivanje ako „nastanu bitni troškovi ili materijalne teškoće u čuvanju odvojenih zaliha”. Izmijenjenim se pravilom (članak 12.) propisuje da carinska tijela mogu odobriti odvojeno knjigovodstveno iskazivanje „ako se upotrebljavaju zamjenjivi materijali s podrijetlom i bez podrijetla”.

Izvoznik pri podnošenju zahtjeva za izdavanje odobrenja za odvojeno knjigovodstveno iskazivanje više neće morati obrazlagati kako čuvanje odvojenih zaliha dovodi do bitnih troškova ili materijalnih teškoća, već će biti dovoljno navesti da se upotrebljavaju zamjenjivi materijali.

Ako je riječ o šećeru, bez obzira na to je li riječ o materijalu ili konačnom proizvodu, zalihe s podrijetlom i zalihe bez podrijetla više neće morati biti fizički odvojene.

(f) Načelo teritorijalnosti

Postojećim pravilima (članak 12.) dopušta se da se određeni postupci obrade ili prerade obavljaju izvan državnog područja pod određenim uvjetima, uz iznimku proizvoda iz poglavlja od 50. do 63. HS-a, kao što je tekstil. Predloženim se pravilima (članak 12.) tekstil više ne isključuje.

(g) Neizmijenjenost

Predloženim pravilom o neizmijenjenosti (članak 14.) predviđa se veća fleksibilnost u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom između ugovornih stranaka. Njime bi se trebale izbjeći situacije u kojima su proizvodi za koje nema dvojbe u pogledu njihova statusa

proizvoda s podrijetlom isključeni iz korištenja povlaštene carinske stope pri uvozu jer nisu ispunjeni formalni zahtjevi iz odredbe o izravnom prijevozu.

(h) **Zabrana povrata carine ili izuzeća od carine**

U skladu s postojećim pravilima (članak 15.) opće načelo zabrane povrata primjenjuje se na materijale koji se upotrebljavaju u proizvodnji bilo kojeg proizvoda. U skladu s predloženim pravilima (članak 16.) zabrana se ukida za sve proizvode, osim materijala koji se upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda iz poglavlja od 50. do 63. HS-a. Ipak, u tekstu su predviđene neke iznimke od zabrane povrata carine na te proizvode.

(i) **Dokaz o podrijetlu**

Uvodi se jedinstvena vrsta dokaza o podrijetlu (EUR.1 ili izjava o podrijetlu) umjesto dvostrukog izdavanja potvrda o prometu robe EUR.1 i EUR.MED, čime se znatno pojednostavljuje sustav. Time bi se trebala povećati usklađenost gospodarskih subjekata s propisima jer se tako izbjegavaju pogreške koje nastaju zbog složenih pravila, kao i olakšati upravljanje za carinska tijela. To ne bi trebalo utjecati na sposobnost provjere dokaza o podrijetlu, koja ostaje nepromijenjena.

Izmijenjena pravila (članak 17.) uključuju i mogućnost postizanja dogovora o primjeni sustava registriranih izvoznika (REX). Izvoznici registrirani u zajedničkoj bazi podataka bit će odgovorni za sastavljanje tvrdnji o podrijetlu, a da se pritom ne mora pokrenuti postupak za dodjelu statusa ovlaštenog izvoznika. Tvrdnja o podrijetlu imat će istu pravnu snagu kao izjava o podrijetlu ili potvrda o prometu robe EUR.1.

Nadalje, izmijenjenim pravilima predviđa se mogućnost dogovora o uporabi dokaza o podrijetlu koji se izdaje i/ili podnosi elektroničkim putem.

U cilju razlikovanja proizvoda koji status proizvoda s podrijetlom stječu u skladu s alternativnim skupom pravila od proizvoda koji taj status stječu u skladu s Konvencijom, potvrde o podrijetlu ili izjave na računu koje se temelje na alternativnom skupu pravila morat će sadržavati izjavu u kojoj se navodi koja se pravila primjenjuju.

(j) **Valjanost dokaza o podrijetlu**

Predlaže se produljenje razdoblja valjanosti dokaza o podrijetlu s četiri na deset mjeseci. Time bi se trebalo osigurati i više fleksibilnosti u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom između ugovornih stranaka.

3.2. Pravila iz popisa obrada i prerada

3.2.1. Poljoprivredni proizvodi

(a) **Vrijednost i težina**

Ograničenje u pogledu materijala bez podrijetla dosad je bilo izraženo samo u vrijednosti. Novi pragovi izražavaju se u težini kako bi se izbjegla fluktuacija cijena i valuta (npr. ex poglavlja 19., 20., 2105, 2106), a ujedno su izbrisana određena ograničenja za šećer (npr. poglavlje 8. ili HS 2202).

Alternativnim skupom pravila povišen je prag za težinu (s 20 % na 40 %) te je uvedena mogućnost da se za neke tarifne brojeve upotrebljava alternativna odabrana vrijednost ili težina. Ta se promjena odnosi na sljedeća poglavlja i tarifne brojeve HS: ex 1302, 1704 (alternativno pravilo za težinu ili vrijednost), 18. (1806: alternativno pravilo za težinu ili vrijednost), 1901.

(b) **Prilagodba modelima nabave**

Za ostale su poljoprivredne proizvode (biljna ulja, orašasti plodovi, duhan) pravila fleksibilnija i prilagođena gospodarskim okolnostima, posebno za poglavlja 14., 15., 20., (uključujući tarifni broj 2008), 23. i 24. HS-a. Alternativnim skupom pravila uspostavlja se ravnoteža između regionalnih i globalnih izvora nabave, primjerice za poglavlja 9. i 12. Pojednostavnjena su pravila (smanjenje broja izuzetaka) u poglavljima 4., 5., 6., 8., 11. i ex 13.

3.2.2. *Industrijski proizvodi (osim tekstila)*

Predloženi kompromis sadržava znatne izmjene u odnosu na postojeća pravila:

- u pogledu više proizvoda postojeće pravilo iz poglavlja sadržava dva kumulativna uvjeta. To se svodi na jedinstveni uvjet (poglavljja 74., 75., 76., 78. i 79. HS-a);
- briše se velik broj posebnih pravila koja odstupaju od pravila iz poglavlja (poglavljja 28., 35., 37., 38. i 83. HS-a). Taj horizontalniji pristup podrazumijeva jednostavniji pregled pravila za gospodarske subjekte i carinska tijela;
- uključivanje alternativnog pravila u postojeće pravilo iz poglavlja čime se izvozniku nudi veći izbor u pogledu ispunjavanja kriterija za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom (poglavljja 27., 40., 42., 44., 70., 83., 84. i 85.).

Sve te promjene dovode do ažuriranih i moderniziranih pravila iz popisa obrada i prerada kojima se općenito olakšava ispunjavanje kriterija za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom. Osim toga, prethodno navedenom mogućnošću upotrebe prosječne vrijednosti tijekom određenog vremenskog razdoblja za izračun cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla osigurat će se daljnje pojednostavnjenje za izvoznike.

3.2.3. *Tekstil*

Kad je riječ o tekstilu i odjeći, uvedene su nove mogućnosti u pogledu vanjske proizvodnje i dopuštenih odstupanja. Za te su proizvode uvedeni i novi postupci za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom, osobito za tkanine, koje bi tako postale lakše dostupne. Osim toga, puna bilateralna kumulacija primjenjivat će se i na te proizvode. Takva će kumulacija omogućiti da se obrada provedena na tekstilnim materijalima (npr. tkanje, pređenje itd.) uzme u obzir u proizvodnom postupku u području kumulacije.

4. **PRAVNA OSNOVA**

4.1. **Postupovna pravna osnova**

4.1.1. *Načela*

Člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali koji „mogu presudno utjecati na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”².

² Presuda Suda od 7. listopada 2014., Njemačka protiv Vijeća, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke od 61. do 64.

4.1.2. Primjena u predmetnom slučaju

Vijeće za pridruživanje tijelo je osnovano na temelju sporazuma, i to Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane.

Akt koji Vijeće za pridruživanje treba donijeti akt je koji proizvodi pravne učinke. Predviđeni akt bit će obvezujući na temelju međunarodnog prava u skladu s člankom 69. stavkom 2. Sporazuma o pridruživanju.

Predviđenim aktom ne dopunjuje se niti mijenja institucionalni okvir Sporazuma.

Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

4.2. Materijalnoppravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalnoppravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojem se zauzima stajalište u ime Unije.

4.2.2. Primjena u predmetnom slučaju

Glavni cilj i sadržaj predviđenog akta odnose se na zajedničku trgovinsku politiku.

Stoga je materijalnoppravna osnova predložene odluke članak 207. stavak 4. prvi podstavak UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna osnova predložene odluke trebao bi biti članak 207. stavak 4. prvi podstavak u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

5. UTJECAJ NA PRORAČUN

Predložene izmjene koje se odnose na uvođenje alternativnog skupa pravila o podrijetlu temelje se na načelu modernizacije pravila o podrijetlu kako bi ih se uskladilo s novim trendovima iz novijih sporazuma o slobodnoj trgovini. Izmijenjena pravila u Konvenciji PEM sadržavaju uglavnom elemente pojednostavnjenja carinskih postupaka i elemente modernizacije, kao što su:

Dostatna obrada ili prerada – Prosječne vrijednosti: izračunom cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla na temelju prosječnih vrijednosti uzimajući u obzir fluktuacije na tržištu izvoznici se pruža veća predvidivost;

Dokaz o podrijetlu: pojednostavnjen je jer će se upotrebljavati samo jedna vrsta potvrde o podrijetlu – EUR.1;

Valjanost dokaza o podrijetlu: produljenjem razdoblja valjanosti s četiri na deset mjeseci predviđa se veća fleksibilnost u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom.

Navedene izmjene Konvencije PEM nemaju mjerljiv učinak na proračun EU-a jer se njihovo područje primjene uglavnom odnosi na olakšavanje trgovine i konsolidaciju suvremenih praksi carinskih tijela. Njima se predviđa neobvezno olakšavanje u područjima koja su i dalje u nadležnosti odgovarajućih tijela, a da se pritom ne utječe na sadržaj pravila (odvojeno knjigovodstveno iskazivanje, dokazi o podrijetlu, uprosječivanje). Nekim aspektima pojednostavnjenja (kao što je ublažavanje kriterija za plovila) postiže se veća predvidivost

uklanjanjem uvjeta koje carinska tijela trenutačno teško mogu kontrolirati, dok se drugi (neizmijenjenost) odnose na logistiku, a da se pritom ne utječe na sadržaj pravila.

Iako se odredbe o povratu carine mijenjaju, zabrana povrata carine zadržava se u sektoru tekstila i odjeće, koji je i dalje jedan od glavnih sektora trgovine u PEM zoni. Izmijenjenim pravilima kodificira se *status quo* zadržavanjem zabrane koja se trenutačno primjenjuje s nekim ugovornim strankama. Predloženom općom punom kumulacijom u PEM zoni nastoje se ojačati postojeći trgovinski tokovi unutar zone i njihova komplementarnost, no ona ne bi trebala u znatnoj mjeri utjecati na naplaćene carine EU-a jer će proizvodi koji podliježu kumulaciji morati poštovati zahtjev dodane vrijednosti u zoni kako bi bili obuhvaćeni povlasticama, što je trenutačno slučaj.

Izmjene pravila iz popisa obrada i prerada u sektoru poljoprivrednih i prerađenih poljoprivrednih proizvoda uglavnom se sastoje od prilagođene metodologije te ne utječu na sadržaj pravila. Postojeći pragovi izraženi u vrijednosti bit će izraženi u težini. Taj je kriterij objektivniji te će ga carinska tijela moći lakše kontrolirati. Pojednostavnjenje posebnih pravila za industrijske proizvode trebalo bi imati ograničen učinak na prihode od carina jer ona u mnogim slučajevima mogu dovesti do promjena u izvorima nabave, a ne do povećanja povlaštenog uvoza iz PEM zemalja koji zamjenjuje uvoz prethodno podložan uvoznim carinama. Stoga utjecaj tih promjena na prihode od uvoznih carina nije mjerljiv. Kad je riječ o trgovini i njezinu učinku na korištenje povlastica, ublažavanjem predviđenim novim pravilima stavlja se naglasak na gospodarsku integraciju u cijeloj zoni, primjerice u tekstilnom sektoru, u kojem se povlastice već jako često koriste. Poboľjšanim pravilima o tekstilu i kumulaciji prije svega se nastoje povećati postojeća regionalna integracija i dostupnost materijala unutar zone, a ne omogućiti veći uvoz materijala bez podrijetla iz područja izvan zone.

6. OBJAVA PREDVIĐENOG AKTA

Budući da će se aktom Vijeća za pridruživanje izmijeniti Sporazum o pridruživanju, primjereno ga je nakon donošenja objaviti u *Službenom listu Europske unije*.

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje u ime Europske unije treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje osnovanom Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane, u pogledu izmjene Protokola 4. uz taj sporazum o definiciji pojma „proizvoda s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 4. prvi podstavak u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Unija je Odlukom Vijeća i Komisije 2000/384/EZ, EZUČ¹ sklopila Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane („Sporazum”), koji je stupio na snagu 1. lipnja 2000.
- (2) U Sporazum je uključen Protokol 4. o definiciji pojma „proizvoda s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje. U skladu s člankom 39. tog protokola, Vijeće za pridruživanje osnovano člankom 67. Sporazuma („Vijeće za pridruživanje”) može odlučiti izmijeniti njegove odredbe.
- (3) Vijeće za pridruživanje treba na svojem sljedećem sastanku donijeti odluku o izmjeni Protokola 4.
- (4) Primjereno je utvrditi stajalište koje u ime Unije treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje jer će ta odluka Vijeća za pridruživanje biti obvezujuća za Uniju.
- (5) Unija je Odlukom Vijeća 2013/93/EU² sklopila Regionalnu konvenciju o pan-euro-mediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla („Konvencija”), koja je za Uniju stupila na snagu 1. svibnja 2012. Njome se utvrđuju odredbe o podrijetlu robe kojom se trguje na temelju odgovarajućih sporazuma sklopljenih između ugovornih stranaka, koje se primjenjuju ne dovodeći u pitanje načela utvrđena u tim sporazumima.
- (6) Člankom 6. Konvencije predviđa se da svaka ugovorna stranka treba poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala učinkovitu primjenu Konvencije. U tu bi svrhu Vijeće za pridruživanje trebalo donijeti odluku kojom se u Protokol 4. uz Sporazum uvodi upućivanje na Konvenciju.

¹ Odluka Vijeća i Komisije od 19. travnja 2000. o sklapanju Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Države Izraela, s druge strane (SL L 147, 21.6.2000., str. 1.).

² Odluka Vijeća 2013/93/EU od 14. travnja 2011. o potpisivanju, u ime Europske unije, Regionalne konvencije o pan-euro-mediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla (SL L 54, 26.2.2013., str. 4.).

- (7) Ishod rasprava o izmjeni Konvencije novi je skup moderniziranih i fleksibilnijih pravila o podrijetlu koje treba unijeti u Konvenciju. U iščekivanju konačnog ishoda postupka izmjene Unija i Izrael iskazali su želju da što prije započnu s bilateralnom primjenom novih pravila, na alternativnoj osnovi, usporedno s postojećim pravilima,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje u ime Unije treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje temelji se na nacrtu akta Vijeća za pridruživanje priloženom ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Komisiji.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*